

Abonamentele să se adreseze la Welker J. Budapest VII., Hársta u. 33.

Ce sameni tu?

„Căci orice samănă omul, aceea va și secera.”
(Galateni c. 6, v. 7.)

Aceasta e nu adevăr, pe care nimenea nu-l poate trage la îndoială. Ce seamănă omul pe timpul sămănăturii, aceea va și secera la seceriș.

Dară să nu trecem cu vederea, că cuvintele aceste au și un înțeles spiritual. Ne aducem aminte, că viața noastră pământească nu e alt-ceva,

decât timpul sămănăturii. Până trăim să sămănăm, altcum ce vom secera? Aici e locul sămănăturii; iar pe timpul secerişului nimenea nu poate sămăna.

Ce ați zice despre un om, care pe timpul secerişului se trezește din somnul leneviei și a nepăsării și atunci ar zice fiul, său sau rudele sale, iacă părintele nostru sau iubitul nostru n'a sămănat nimica și e deja timpul secerişului, haidam să sămănăm noi pentru el? Am zice, că aceștia puțin pricep la economie. A trecut timpul sămănăturii și acum toate sunt târzie.

Tocmai astfel stă lucrul și cu sămănătura sufletului. Dacă neglijează cineva a sămăna ceia ce datorează lui Dumnezeu, când îl v'a trezi ziua secerişului, ziua răsplătirii, înzădar vor alerga rudeniile a sămăna rugăciuni pe bani și milostenii. A trecut pentru el timpul sămănăturii și acum trebuie să deie socoteală.

E un adevăr deci, că timpul sămănăturii e acuma până trăim și locul e aici pe pământul acesta.

Să nu uităm aceasta nici când.

Un alt adevăr în privința sămănăturii e, că timpul sămănăturii e foarte scurt, ba încă nesigur. Cât e de scurtă viața noastră, timpul sămănăturii, abia o câți-va ani. Ce e viața omului? 70—80 de ani. În proporție cu eternitate, sunt nimica. Și cât timp mai avem de a sămăna? Nu știm! Poate că peste o oară sosesc ploile, vine furtuna și te silește a depune plugul și sămănța și să intri în răpaus.

Drept aceea, dacă timpul sămănăturii e atât de scurt și nesigur, să ne silim până ține timpul, până încă lucește soarele și până nu ne silește vre-o furtună la răpaus etern, să sămănăm cu speranța unui seceriș frumos.

Cuvintele cetite ne aduc aminte și de un alt adevăr necontestabil, adică: numai aceea poate secera omul, ce a

sămănat! „Ori-ce samănă omul, aceea va și secera!” Toată sămănța se produce pe sine în număr mai mare: sămănța înmulțită. Cine va sămăna grâu, grâu va și secera și iarăși cine samănă orz, numai orz poate secera etc.

Dară să nu se înșele nimenea! Cine va sămăna neghină, oare va secera orz? Cine samănă gunoaie (desertăciuni) oare va secera grâu curat? Nici de cum! Cine va sămăna ură, nu va secera iubire. Cine samănă fără milă, va și secera fără milă. Cine apasă pe cel slab, îl va apăsa pe el Dumnezeu până la infernul cel mai de jos. Cine în îmbelșugarea sa văzând pe cel sărac, nu se îndură de el, nici Dumnezeu în mărirea sa nu se va îndura de el în lipsa lui. Cine înțelepciunea sa o folosește pentru a trage pe cel neînvațat, asemenea va secera și el. Cine arată nepăsare față de Dumnezeu acuma, când El cheamă pe păcătoși la pocăință, îndreptare, la viață sfântă, îi strigă la sine, ca să asculte de cuvintele Lui și să-i facă fericiți, dacă astfel samănă ei neascultare, nesupunere și nepăsare, vor și secera neascultare de la Dumnezeu, când vor striga și ei după o picătură de apă recoroare în văpaia cea arzătoare.

Să ne cugetăm deci bine, ce sămănăm? Împlinim poftele trupului? Facem voia noastră sau a lui Dumnezeu? Sămănăm bine sau rău? Dragoste sau ură? Ascultare sau nepăsare?

Voi rideți și desprețuiți pe răscumparații lui Isus, și nu cugetați, că vă va batjocori Mântuitorul pentru ei? Voi persecutați azi pe fiii lui Dumnezeu și nu vă aduceți aminte, că veți secera răsbunarea Părintelui cereșc? „Ori-ce samănă omul, aceea va și secera.

Cari azi rideți, veți plânge cu amar. Dară și voaună, cari acum plângeți fără-de-legile voastre, se vor șterge lacrimile de pe ochii voștri și veți fi pentru totdeauna mângăiați.

În fine vă mai amintesc un lucru : ce samănă omul, de-a bună seama va secera. Să nu cugete cineva, că secerișul va rămâne, nu, ziua judecății va urma de sigur și cele ce sameni cu cuvântul, se aude în cer și după acele vei secera. Dumnezeu toate le știe, nimica nu uită, ci așteaptă, că la seceriș să primești cele ce ai sămănat. Ce faci azi cu fapta, se vede din ceriu și vei avea seceriș.

Oh, păcătosule, vino în tine și caută ce sameni? Deșteaptă-te acuma, și cum ți e starea ta? Nu aștepta ziua secerișului, ci apucă-te de lucru; samănă pentru viața cea eternă supunere cuvintelor cerești, pocăire și iubire de Dumnezeu și aproapele.

Samănă până mai ai timp, lucră până ține ziua! Nu uita însă, că cel ce pentru trup samănă cele timporale și trecătoare, va secera stricăciune și perzare eternă.

Fraților mei, sămănați și voi în toate zilele, deși prin multe strimtorări și persecuțiuni, deși de mulțori cu lacrimi, dar să știți, că veți secera, da veți secera cu bucurie.

Nainte în sf. luptă.

Nainte 'n sfântă luptă!
Popor răscumpărat,
Învingerea-i sigură,
Cu al tău împărat.
La 'nvingere măreață,
Dommul te conduce;
Sătana va să cază,
Când Isus e 'n frunte.

Nainte 'n sfânta luptă!
Signalul să-l păzești:
La Dommul tău te uită,
Lupta s'o dobândești.
Vrășmașul tău se gată,
La lupta ultimă,
Dar Isus te conduce 'n
Vecinica odichnă.

Nainte sfânta luptă;
Putere Donnu-ți dă,
Dar în luptă nu corpul,
Duchul te conducă;
În armele credinței
Să fii tu îmbrăcat,
Astfel puterea morții
De tine ai depărtat.

Nainte sfânta luptă!
Deja nu avem mult,
Vom auzi degrabă
Strigătul de triumf.
Oh cât de ferecît e
Cel ce-a 'nvins în luptă!
Că 'n gloria cerească
Va purta cunună.

La Isus numai.

În lume-asta vicleană
Cel ce te-ai înșelat,
Și 'n inima-ți acuma
Ești foarte întristat,
De-ai crede mângăiere
Mai mult că nu găsești,
Că nu mai e dreptate 'n
Acei pământești.

Nu despera, fii mângăiat,
Știi unde-i mângăierea?
La Isus.

Cu 'ncrederea într'alții
Cel ce te-ai înșelat,
Când vezi credincioșia
Că toți o-au lăpădat,
Cel ce nu poți să te 'ncrezi
Mai mult în nimenea,
Și-ți pare că credință
Nu-i aicea.

Nu despera, căci credința
Nu s'au gătat, știi unde?
La Isus.

Cel ce 'n ai tăi buni prietini
Te-ai foarte înșelat,
Pe cari înbeai odată
Cu ură te-au trătat ;
Și-ți pare-acum că nu e
În lume o ființă,
Ce știe să înbească
Cu credință.

Nu despera, este unul
La care este iubire
La Isus.

Cel ce 'n sgomotul lumii
Te-ai înșelat mereu,
Pierzându-ți bucuria,
Pacea din sânul tău.
Oh vină la-al tău Isus !
Că nu te vei 'nșela ;
Odihnă-ți dăruiește,
Te-a stâmpăra.

Oh vină dar ! la El să vii ;
Că nu te vei 'nșela
La Isus.

Tată, nu mergi azi noapte.

Tată, să nu mergi în cârcimă,
O fetiță a grăit ;
Vezi că maica-i rău bolnavă,
Și-i aproape de sfârșit.
Vezi și sora mea cea mică,
Ea încă bolnavă e,
Și-amândoaia se pregată,
Pentr'o altă patrie.

Tată să nu mergi la cârcimă,
Ascultă de fiica ta, (să nu te duci),
Mântuește-ți sufletul tău,
Că în iad te-i deștepta.

Tată, nu-ți este mai scumpă
Maica noastră 'n casa ta,
Decât acești prietini ai tăi,
Ici în cârcima aceasta ?
Nu, tu nu ne poți părăsi,
Nu-i inima ta așa ;
Pe mama mea și-a mea soră,
Acum nu le poți lăsa.

În a doua zi fetița
Lăpădată a ajuns,
La iubirea ei tatăl crud,
Cu bătaie a răspuns.
Totuși ea încă odată
Rugându-se a grăit :
„Oh, Părinte, mântuește-l“
Și zicând asta, a murit.

Prietenul cel bun.

Un tânăr în America, care s'a întors la Domnul, păși într'o neguțatorie. Aici îl întâmpină într'o zi un cunoscut de mai înainte, care nu știa încă despre schimbarea cugetării lui.

„Prietene, vino cu mine în crîsmă să bem una la olaltă !“

„Nu pot merge,“ zise celalalt, „că am un prieten la mine“.

„Atunci adă și pe prietenul tău, eu voi umbla cu el cum să cade“.

„Prietenul meu nu intră în crîsmă, și al lăsa nu pot“.

Aceasta să păru memorabil prietenului. În fine zise el : „Doară te temi de El ? Mi-să pare a fi un soi deosebit de prieteni, care nu-ți îngăduie nici o petrecere !“

„El e prietenul cel mai bun pe care l-a avut cândva vr'un om“, zise tânărul creștin voios. „El e Domnul Isus Christos, și eu nu merg nicăuri, unde nu-l pot lua și pe El cu mine“. Din Wge.

Abonamentul la **R. AUREI** : 1 exemplar la o singură adresă pentru un an 1 coroană. Dela 2 până la 6 exemplare 80 fileri. Dela 7—20 exemplare 70 fileri. Dela 21—40 exemplare 60 fileri și delata 41 de exemplare în sus 50 fileri. Iar pentru cele de împărțit înlesnire mare.